

Draga prihodnost!

Danes pišem to pismo, da ti pokažem svojo neskončno ljubezen in zaupanje, ki ju gojim do tebe. Tvoji čarobnost in skrivnostnost me vedno prevzameta, ko pomislim nate. Vsak jutrišnji dan je zame nova skrivnost, polna upanja in pričakovanj.

S teboj se vidim vsak dan in želim doživeti vse, česar še nisem. S tabo želim odpotovati v neznane kraje in spoznati življenja drugih ljudi in okolico. Si daleč, a včasih se mi zdiš tako zelo blizu. Čeprav moje srce bije za to, česar še ne pozna, mu verjamem bolj kot vsemu, kar je že bilo. Domišljija me nese nekam daleč med resničnostjo in sanjami. Nisi le čas, ki prihaja; si misel, ki me ne zapusti; si nekdo, ki ga še ni, a čutim, da prihaja. Ne vem, kakšna boš. Včasih te čakam s strahom. Morda boš bogata, morda revna, mogoče prijazna ali pa kruta. Morda se bova skupaj izgubljali ali se za kratek čas ne bova več videli. A po megli bo najina pot zopet jasna. Morda bo bolj jasna, kot je bila kadar koli prej. Zopet te bom zagledala in čutila, da tokrat delam prav. Da hodim po pravi poti do tebe. Vem, da moji koraki rišejo tvojo pot. Vsaka odločitev, vsaka beseda je kot svinčnik, ki riše tvoj obraz na papirju časa.

Kar koli storim, mi ne greš iz glave. Tiha misel nate me zbudi sredi noči, kot strah pred neznanim ali kot bežen vtis o tebi. Ideja nate me spremlja ob vsakem pogledu, ob vsaki besedi, ki je izrečena. Kadar mi je dolgčas, sanjarim o tebi. Dovolim si sanjati o vsem, kaj bi lahko bilo, kakšna bi lahko bila ti. Ne vem, ali me boš sprejela z vsemi napakami. Ali pa boš zahtevala, da pozabim preteklost. Morda boš le odsev mojih odločitev. Hkrati pa me spodbujaš k temu, naj se ne oziram nazaj, v preteklost, ampak se ozrem vate in pomislim na polno novih priložnosti, ki mi jih boš prinesla, vse nove ideje, ki mi jih boš podarila, vse cilje, ki jih bom uresničila, in na določena vprašanja, na katera mi boš odgovorila.

Ampak kljub vsem ostalim vprašanjem potujem proti tebi. Nisem te še srečala, ne poznam tvojih obrazov, tvojih viharjev ali tvojega miru. Ampak ko bom prišla do tja, bom to že dobro poznala. Ko pomislim nate, si kot knjiga, ki je še nisem prebrala, a že ljubim njen naslov. Kot pesem, katere melodije še ne poznam, a že ob prvih notah začutim njeno harmonijo. Si dom, ki še nima naslova, pa vseeno vem, da me tam čakaš. Ko te končno srečam, te ne bom vprašala, zakaj si zamujala. Pogledala te bom in se ti zahvalila, ker si prišla točno takrat, ko sem te potrebovala. Z odprtim srcem, z vero, da ima vse, kar prihaja, nek svoj smisel.

S tabo si želim deliti vsak dih, vsak trenutek, ki bo oblikoval najin jutri. Tvoja moč bo moj steber, tvoja odločnost moj navdih, tvoje zaupanje v najino pot pa tisto, kar bo gradilo temelje najine ljubezni. Vem, da boš z mano, tudi ko bova odšli po neznanih poteh. Tvoja zvestoba bo tista, ki bo usmerjala najine korake. Tvoji koraki pa bodo zapisani v najini zgodbi in tvoji pogledi bodo svetli kot luč, ki ji bova sledili. S tabo bom delila vse, kar boš ti nosila v srcu, tvoje sanje, tvoje bojazni in tvoje upanje. Vem, da boš ob meni, ker tvoja prisotnost naredi vse okoli mene močnejše.

V tebi vidim obljubo novih začetkov, nešteto poti, ki jih še nisem prehodila, in trenutkov, ki čakajo, da jih zapišem v svoj spomin. V tebi vidim pogum, ki ga še iščem. Ti si prostor, v katerem bodo moje sanje našle dom, in čas, v katerem bo moja duša rasla. Sprejemam te z odprtimi rokami, tudi če prineseš solze ali smeh, saj vem, da boš v njih vedno posadila semena novih začetkov.

Svet okoli naju se spreminja, včasih prehitro, včasih prepočasi. Ne vem, kdaj boš prišla ali kdaj se bova srečali. Vendar z upanjem v srcu in s kančkom strahu vem, da te bom prepoznala. Ne po tem, da bo takrat vse popolno, ampak po tem, da bo končno nekaj imelo svoj smisel. Čeprav si še daleč in mogoče zelo blizu, te čutim v vsakem koraku, ki ga naredim naprej, v vsakem dnevu, ki gre z mano, v vsakem dihu, ki še ni obupal, in v vsakem sončnem vzhodu, ki mi da voljo, da grem naprej do tebe in ne ostanem

zadaj v preteklosti. S teboj si želim rasti, se učiti in spoznavati lepoto majhnih stvari, ki jih nosiš v sebi. Želim si, da me boš kdaj presenetila, pomirila, včasih pa izzvala, a vedno vodila naprej. Naj bodo tvoji dnevi objeti z ljubeznijo, s prijateljstvom in svetlobo, ki bo segla v vse kotičke najinega življenja.

Z ljubeznijo ...

Tvoja Lucija